

EL TER: CRÒNICA D'UN RIU

Quim Curbet

Tots els rius i totes les històries tenen un inici i un final. Els rius comencen a les muntanyes i les històries, gairebé sempre, a la vora d'un riu. Aquesta crònica vol ser la modesta història d'un riu modest, discret i molt humil. En aquest sentit el nostre país no dona per a gaire, les muntanyes s'alcen a pocs quilòmetres del mar i els cursos fluvials amb prou feines tenen temps per desenvolupar tot el seu potencial. Els rius mediterranis són nans, tenen totes les característiques d'un de continental, la seva part alta, mitjana i baixa, tenen saltants, preses i meandres, però a una escala molt més petita. Diuen que l'aigua del Ter tarda trenta hores a fer tot el seu recorregut fins al mar; la del Nil, a la mateixa velocitat, tardaria quaranta dies des del llac Victòria fins a Alexandria. Els nostres rius, com en les corrandes de Joan Oliver, són una pàtria que es pot somiar completa. ÍNDEX1. Ulldeter, a manera de pròleg2. La vall de Camprodon3. Ripoll i la vall del Freser4. El Ter d'Osona5. Entre les cingleres6. De la Selva a Girona7. El Ter de Girona8. La plana del Ter (el marge esquerre)9. La plana del Ter (el marge dret)10. La Gola, a manera d'epíleg

Preu: 15 €
ISBN: 978-84-946410-0-8
Mides: 14,5 x 21 cm
Pàgines: 154 pg.
Enquadernació: rústica

Quim Curbet

(Girona, 1959). Editor, escriptor i fotògraf. L'any 1995 fundà Curbet Edicions i és col·laborador habitual en diversos mitjans de comunicació, actualment té una columna d'opinió bisetmanal al Diari de Girona, sota l'epígraf de «Barretades» i també està recollint en uns articles setmanals la seva visió personal de tots els municipis gironins.

Ha publicat conjuntament amb Xavier Coromines la guia «De Girona a Sant Feliu per la Via Verda», dues recopilacions dels seus articles a «Girona explicada als meus fills» i «No em miris el cul», el llibre de narracions «Vaig ser jo!» i «Girona contada a un transeúnte», un intent d'explicar la seva ciutat a un foraster amb un toc d'ironia, aquest llibre també ha estat editat en la seva versió catalana: «Girona explicada a un foraster».

És editor també de la revista «Fulls de l'escriptori» i ha compilat diverses miscel·lànies i llibres col·lectius.

L'any 2006 li va ser atorgat el Premi de periodisme Manuel Bonmatí i el 2011 ha guanyat el premi Rosa Leveroni de creació poètica amb el poemari «Amb ulls de vidre».

Quim Curbet es dedicà professionalment a la fotografia de l'any 1976 al 1984, d'aquest període en sorgiren dues exposicions: Hyde Park Speaker's Corner a la Sala Fidel Aguilar i Fotografies de lluny i de més lluny a la Galeria Canon de Girona. Va guanyar l'any 1983, per la seva col·laboració fotogràfica, conjuntament amb Josep M. Fonalleras per la literària, el Premi Recvll d'entrevista literària. Recentment ha exposat les seves fotografies a la galeria Es Toc de Girona, la qual ha servit de fons inspirador del llibre «Aprentent a mirar» editat conjuntament amb poemes de Vinyet Panyella. El fons fotogràfic producte de la seva primera època està dipositat i catalogat al Centre de Recerca i Difusió de la Imatge de Girona.